

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/130/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623201772
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:7623201772.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinákovvej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Zuzany Biščákovvej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti P. Č., G.. XX.XX.XXXX, Q. I., G.. XX.X.XXXX, J. I., G.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpených v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A. G. Z., pochádzajúcich z matky M. U., G.. X.X.XXXX, K. L. XXXX/XX, A. G. Z., právne zastúpenej JUDr. Tiborom Bašistom, advokátom so sídlom Štefánikova 8, Poprad, a z otca P. I., G.. XX.XX.XXXX, K. A. XXX, P., právne zastúpeného JUDr. Tomášom Tauberom, advokátom so sídlom Stará cesta 6, Spišská Nová Ves, v konaní o návrate maloletých detí z cudziny a vo veci maloletých a nezhody rodičov, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 6P/110/2023-74 zo dňa 11.9.2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Navrhovateľ (otec) prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal návrh vo veci nezhody rodičov ohľadom vycestovania maloletých detí do Z. K., ktorým sa domáhal, aby súd nariadil návrat mal. P., mal. Q. a mal. J. do krajiny ich obvyklého pobytu na územie Slovenskej republiky. Ďalej sa domáhal, aby súd nedal matke M. Č.U., G.. XX.XX.XXXX, súhlas na vycestovanie s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky a zároveň jej zakázal bez písomného súhlasu otca vycestovať s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Súd zrušuje uznesenie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 6P/16/2023-33 zo dňa 21.2.2023.

II. Návrh otca zo dňa 23.3.2023 zamieta.

III. Súd povoľuje pobyt mal. P. Y., nar. XX.XX.XXXX, mal. Q. I., nar. XX.X.XXXX a mal. J. I., nar. XX.X.XXXX do Q..

IV. Súd dáva M. U., nar. X.X.XXXX- matke mal. detí súhlas s vycestovaním s mal. deťmi, mal. P. Y., nar. XX.XX.XXXX, mal. Q. I., nar. XX.X.XXXX a mal. J. I., nar. XX.X.XXXX na vycestovanie s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že mal za preukázané, že výlučne matka zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti. Ťažisko ich života sa presunulo do A. C. Z. K. Q. A. Í. po tom, čo sa tam matka s terajším manželom a deťmi presťahovala, zamestnala sa, prihlásila maloleté deti do základnej školy a zabezpečila im ostatné potreby. Súd pri rozhodovaní prihliadal predovšetkým na názor maloletých detí, ktoré boli v priebehu konania vypočuté. Tieto sú už vo veku, v ktorom vedia vyjadriť svoj názor a postoj k prejednávanej veci. Z ich pohovoru vyplynulo, že bývajú v Q., navštevujú tam školu. Anglickému jazyku rozumejú, sú tam celkovo šťastnejšie, spokojnejšie a nič im nechýba. Otec sa o nich dlhodobo nezaujíma, nekontaktuje ich na sviatky, ani na narodeniny, deti ho volajú iba menom.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že návrhu otca na návrat detí na Slovensko nie je možné vyhovieť, nakoľko po vykonanom dokazovaní nebol preukázaný skutočný záujem otca o maloleté deti. Súd vychádzal najmä zo správy kolízneho opatrovníka, pohovoru maloletých, kde jednoznačne vyplynulo, že nielen od obdobia, kedy sú deti na Slovensku, sa otec ani raz neobrátil na úrad so žiadosťou o sprostredkovanie stretnutia, ani nekontaktoval priamo matku, či maloleté deti. Nebol preukázaný ani záujem maloletých detí ostať a žiť na Slovensku.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 35 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), § 28 ods. 2, § 43, čl. 5 Zákona o rodine, § 363 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

6. Súd prvej inštancie uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

III. Odvolanie, vyjadrenie účastníkov konania

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Argumentoval tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie rozhodol o tak závažnej veci týkajúcej sa maloletých detí, ako je zmena ich trvalého bydliska, zmena ich pobytu mimo rodinné prostredie bez toho, aby toto náležite odôvodnil. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, aké logické a právne úvahy viedli súd k rozhodnutiu, ktoré je uvedené vo výroku 1 až 4 napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie podľa názoru otca nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Napriek tomu, že otec opakovane namietal, že súd nezistil náležite bytové, školské pomery maloletých detí, ako aj zdravotnú starostlivosť a to dožiadanim súdu v Q., súd tento dôkaz ignoroval a nevykonával. Podľa jeho názoru bez zistenia predmetných skutočností, do akých sociálnych podmienok idú deti, nemohol súd náležite rozhodnúť, pretože mu chýbajú rozhodujúce skutkové okolnosti. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné a nie je v najlepšom záujme maloletých detí. Otec ďalej uviedol, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Je presvedčený o tom, že aj časť dôkazov, ktorá bola vykonaná a to výsluchom otca, výsluchom matky a správou kolízneho opatrovníka nebola náležite vyhodnotená v zmysle vyhodnocovania dôkazov jednotlivo, ako aj v súvislostiach a na základe vyhodnotenia dôkazov dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa názoru otca bolo nevyhnutné zisťovať a zobrať do úvahy aj to, aké okolnosti viedli otca k tomu, že nekontaktoval svoje deti, respektíve ich kontaktoval v obmedzenej miere. Deti sú dlhodobo pod vplyvom matky, ktorá porušila práva otca na ich výchovu a neumožnila mu realizovať svoje rodičovské práva. Tým, že deti sú dlhodobo pod vplyvom matky a sú negatívne ovplyvňované voči otcovi, je pre neho veľmi ťažká, priam nespĺniteľná úloha získať si priazeň detí a kontaktovať sa s nimi. V konaní bolo jednoznačne a nepochybne preukázané aj to, že deti majú na území Slovenskej republiky zázemie v podobe rodinných väzieb, školských zariadení, bývania a lekárskej starostlivosti, avšak toto súd nevyhodnotil a následne pri rozhodovaní vo veci samej nevyhodnotil ani to, aké podmienky na život majú deti v A. C. Z. K. Q. A. Í. a nebolo to preukázané žiadnymi ani listinnými dôkazmi. V tomto konaní ide o maloleté deti, teda súd je povinný skúmať a vykonať dokazovanie aj nad rámec návrhov účastníkov v konaní. Otec ďalej

uviedol, že bolo nevyhnutné vykonať znalecké dokazovanie z odboru pedopsychológie so zameraním sa na to, či došlo alebo dochádza k ovplyvňovaniu detí matkou, či už vedome alebo nevedome. Dohovor o ochrane práv dieťaťa garantuje každému dieťaťu, ak bolo vychovávané obidvoma rodičmi, aby vyrastalo v prostredí, kde sa o neho starajú obaja rodičia. Predmetné rozhodnutie napriek nedostatkom, na ktoré poukazuje toto právo, deťom zobralo a rovnako zobralo právo otcovi realizovať svoje rodičovské práva a povinnosti.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že s napadnutým rozsudkom sa stotožňuje v plnom rozsahu. Má za to, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku zaoberal dostatočne každou potrebnou okolnosťou a skutočnosťou, ktorá bola v tomto smere zistená. Maloleté deti uviedli, že v Q. sa majú lepšie a sú tam šťastné. Otcovi nič nebráni maloleté deti v Q. navštevovať a kontaktovať ich cez sociálne siete. Dôvody uvádzané otcom v konaní považuje za irelevantné, sebecké, s cieľom predĺžiť súdne konanie. Matka žiadala, aby súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

9. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že s napadnutým rozsudkom sa stotožňuje v plnom rozsahu. Uviedol, že dlhodobo pracuje s rodinou a aj v čase úpravy rodičovských práv a povinností zisťoval názor maloletých detí. Opakovane bolo zistené, že maloleté deti matku rešpektujú a ona im zabezpečuje riadnu starostlivosť. Napriek tomu otec neustále sponchybuje schopnosť matky postarať sa o deti. Kolízny opatrovník navrhol odvolanie otca zamietnuť a napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

10. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky a kolízneho opatrovníka zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvádzaných.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkmi, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahu (§ 65 CMP), a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné potvrdiť postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým povolil pobyt maloletých detí do A. C. Z. K.G. Q. A. Í. a udelil súhlas matke s vycestovaním maloletých detí mimo územia Slovenskej republiky a návrh otca na návrat maloletých detí na územie Slovenskej republiky zamietol.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

15. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom

sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

17. Rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom boli naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 6P/224/2021-53 zo dňa 21.4.2022, ktorým bola maloletá J. zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Bolo určené výživné zo strany otca vo výške 60,- eur mesačne, počnúc dňom 20.9.2021 opakovane do budúca. Zároveň bolo zvýšené výživné zo strany otca na maloletú P. zo sumy 30 % zo sumy životného minima na sumu 100,- eur mesačne od 20.9.2021 a na maloletú Q. zo sumy 30 % sumy životného minima na sumu 80,- eur mesačne počnúc dňom 20.9.2021, opakovane do budúca. Zároveň bolo určené aj dlžné výživné zo strany otca voči maloletým deťom. Rozsudkom Okresného súdu Spišská nová Ves č.k. 5P/69/2014-26 bola maloletá Q. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/317/2013-19 bola maloletá P. zverená do osobnej starostlivosti matky a zo strany otca bolo určené výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima.

18. V rámci konania na súde prvej inštancie bolo zistené, že rodičia maloletých detí nie sú manželia, majú spolu O. detí, pričom dve najstaršie, a to M. a C., sú už plnoletí. Rodičia maloletých detí spolu striedavo žili aj nežili, vo vzťahu ku všetkým deťom boli vedené súdne konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Matka uviedla, že otec maloletých detí od nich odišiel v júni 2021, pričom jej finančne od tohto dátumu na deti neprispieval. Otec uvádzal v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves 6P/224/2021, že na výživu detí od septembra 2021 finančne neprispieva, ale každý mesiac im kúpil, čo potrebovali, čo matka rozporovala, uviedla, že od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti prispel na výživu detí len raz, a to nákupom jedla v júni 2021. Uviedla, že o deti sa vôbec nezaujíma. Otec uvádzal, že matka mu zakazovala sa s deťmi stretávať. Kolízny opatrovník uviedol, že zo slov otca vyplýva, že sa chce s deťmi stretávať, avšak v tomto smere nie je iniciatívny, nepožiadal ani kolízneho opatrovníka o pomoc a sprostredkovanie stretnutia s deťmi.

19. Zo zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie vyplýva, že matka spolu s maloletými deťmi žila na Slovensku v mestskom 2-izbovom nájomnom byte, vyhlásila osobný bankrot, mala dlh na nájomnom vo výške 795,- eur, ako aj dlh na platbe za komunálny odpad. S deťmi žila vo veľmi skromných podmienkach. V súčasnosti (od kedy sa matka vrátila spolu s deťmi z Q.) býva spolu s maloletými deťmi v domácnosti svojej matky, keďže jej nájomná zmluva bola ukončená. Bývajú v jednej izbe, spia spolu s deťmi na zemi na matracoch, v druhej izbe býva matkin brat s rodinou. Otec pravidelne neuhrádza výživné na maloleté deti v stanovenej výške.

20. K sociálnym, príjmovým a bytovým pomeroch v Q. matka uviedla, že obaja s manželom tam pracujú, príjem manžela je 500,- eur, jej príjem je vo výške 400,- eur. Bývajú v prenajatom 3-izbovom byte, v dome so záhradou. Deti navštevujú školu, kde majú veľmi dobrý prospech. Tieto skutočnosti boli potvrdené aj pri zisťovaní názoru maloletých detí kolíznym opatrovníkom.

21. Zo zisteného názoru maloletých detí kolíznym opatrovníkom vyplýva, že chcú sa natrvalo presťahovať do Q.. V Q. sa im veľmi páči, do školy chodia radi, našli si tam aj kamarátov. Majú veľmi dobrý vzťah k manželovi matky. Uviedli, že matka, ako aj jej manžel, v Q. pracujú, bývajú všetci spolu v 3-izbovom byte. Maloletá P., ktorá je vo veku XX rokov, uviedla, že k otcovi nemá vytvorený žiadny vzťah, nikdy sa o nich ako otec nestaral, nevolá im ani na narodeniny, ani na sviatky. Maloleté deti pri pohovore samé uviedli, že sa chcú vrátiť späť do Q., cítia sa tam spokojnejšie. Uviedli, že na Slovensku po tom, čo sa z Q. vrátili, sú asi mesiac, ale otec ich žiadnym spôsobom nekontaktoval.

22. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa musí súd zohľadniť viacero kritérií, ktoré sú demonštratívny spôsobom vymenované v čl. 5 Zákona o rodine. Dôležitým nie je len úroveň

starostlivosti o dieťa, ale aj pocit bezpečia, stability, zachovanie identity dieťaťa, vytváranie blízkych vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, ale aj rešpektovanie názoru dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a pocitu viny.

23. Podstatným kritériom je želanie maloletého dieťaťa, ktoré nepochybne svedčí v prospech udelenia súhlasu súdom na vysťahovanie do cudziny. Maloleté deti svojím prejavom potvrdili slová matky o tom, že v Q. majú lepšie sociálne, materiálne podmienky, sú tam spokojné. Z ich vyjadrení je zrejmé, že sa na život v Q. adaptovali veľmi dobre, podľa ich vlastných slov sa tam cítia veľmi dobre, sú tam spokojnejšie.

24. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je v záujme maloletých detí ich vycestovanie s matkou do cudziny - A. C. Z. K. Q. A. Í., vzhľadom na zistené lepšie zabezpečenie potrieb maloletých detí. Matka maloletých aj jej manžel v danej krajine pracujú s príjmom dostatočným na zabezpečenie starostlivosti o deti. Pre deti vytvorili vhodné podmienky pre ich vývoj, deti chodia riadne do školy, bývajú v byte, kde má najstaršia dcéra svoje súkromie vo vlastnej izbe, ktoré zodpovedá jej veku. Tieto skutočnosti boli potvrdené aj samotnými maloletými deťmi, preto nebolo potrebné prešetrovať pomery príslušným orgánom danej krajiny.

25. Otec v odvolaní uvádzal, že presťahovanie detí do cudziny nie je v ich najlepšom záujme, avšak nekonkretizoval, v čom dochádza k ohrozeniu alebo porušeniu najlepšieho záujmu detí. Odvolací súd vychádzal z ustanovenia čl. 5 Zákona o rodine, kde je jasne zákonodarcom uvedené, že najlepší záujem je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní o všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, pričom zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností. Všetky tieto hľadiská boli súdom prvej inštancie riadne posúdené a odvolací súd sa stotožňuje s tým, že udelením súhlasu s vycestovaním a pobytom maloletých v A. C. Z. K. Q. A. Í. sú naplnené všetky hľadiská, ktorými sa má súd riadiť pri posúdení najlepšieho záujmu maloletých detí.

26. Otec neustále uvádzal, že sa s deťmi nestretával z dôvodu, že mu to matka zakazovala, nepredložil o tom súdu žiadne dôkazy. Uvádzal, že s presťahovaním sa maloletých detí do cudziny nesúhlasí, dookola opakoval, že on sa s deťmi chce stretávať, ale deti sú pod vplyvom matky. Uviedol, že od kedy sú deti na Slovensku, tak za nimi nebol, lebo by to bolo zbytočné, matka by mu ich aj tak nedala. Tento argument otca neobstojí minimálne pri dcére P., ktorá má XX rokov, teda ak by chcela a otec by prejavil aj skutočný, nielen verbálne prejavovaný záujem, určite by stretnutie medzi otcom a dcérou došlo, ak nie osobne, cestou sociálnych sietí. Otec neuviedol ani jeden argument, ktorým by preukázal svoju rodičovskú spôsobilosť a to, že má deti rád, chce sa o nich aj reálne starať. Aj samotné neuhrádzanie výživného na maloleté deti je prejavom jeho neochoty sa o deti postarať. Z vykonaných dôkazov v tomto konaní, ale aj z predchádzajúcich konaní má súd preukázané, že k odcudzeniu otca s maloletými deťmi došlo už predtým, než sa matka rozhodla a učinila kroky potrebné k presťahovaniu sa s deťmi do Q.. Otec odišiel zo spoločnej domácnosti v júni 2021 a odvtedy sa o deti nezaujímal, čo bolo potvrdené aj vyjadrením samotných detí, ktoré uviedli, že otec sa o nich nikdy nestaral. Aj napriek súdom vydanému neodkladnému opatreniu na základe návrhu otca, ktorým súd zakázal matke spolu s maloletými deťmi vycestovať do Q., otec o deti neprejavil záujem s odôvodnením, že by to bolo zbytočné, matka mu ich aj tak nedá. Všetky uvedené skutočnosti vedú súd k názoru, že otec síce deklaruje svoj záujem starať sa o maloleté deti, ale nevyvíja žiadnu aktivitu smerujúcu k tomu, aby si s deťmi obnovil vzťah a zabezpečil pre nich materiálne podmienky potrebné pre ich život, bývanie, stravu, vzdelanie.

27. Na druhej strane bolo preukázané, že matka sa o deti riadne stará, deti k nej majú vytvorený dôverný vzťah, chcú byť s matkou a napriek tomu, že matka uzavrela nové manželstvo, deti sa veľmi pekne vyjadrujú o jej súčasnom manželovi, ktorý sa významnou mierou podieľa na starostlivosti o deti.

28. Na základe takto zisteného skutočného stavu je aj odvolací súd toho názoru, že presťahovanie detí do A.U. C. Z. K. Q. A.N.I. Í. je v najlepšom záujme maloletých detí.

29. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

30. Odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 52 CMP.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).